

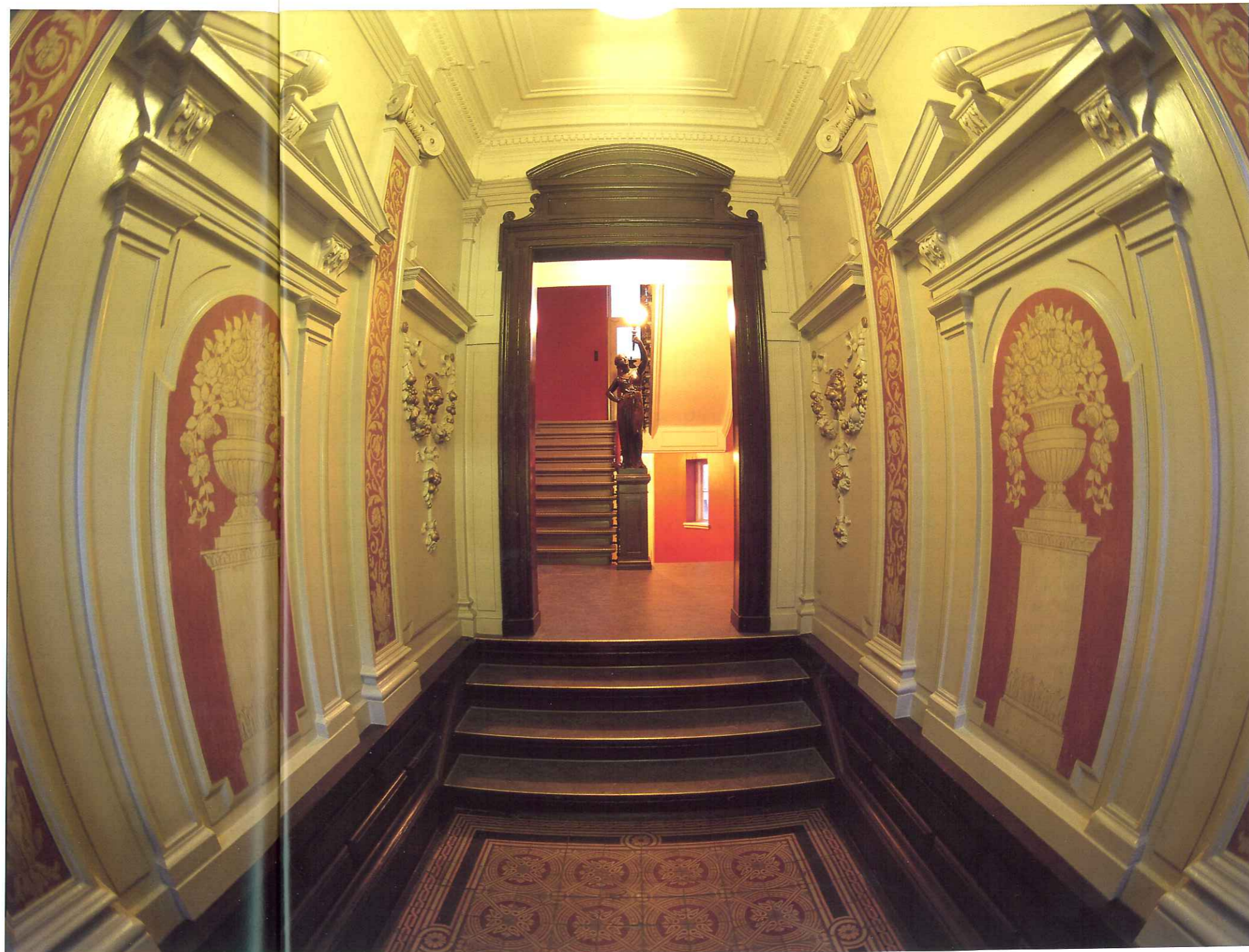
TILBAGE TIL STORHEDEN

AF HENRIK TERNEY – FOTO: ANDERS NIELSEN

At træde ind i opgangen Frederiksborggade 41 i København er som at træde 100 år tilbage i tiden.

Når det nu skal være, så kan vi ligeså godt få det gjort ordentligt". Ud fra denne devise er en københavnsk trappeopgang sat i stand sidste sommer. Og det er gjort med respekt for ejendommen og dens atmosfære.

Tegnet af arkitekt Ferdinand Jen-

sen, der også tegnede Søtorvet og flere ejendomme i Bredgade, og opført af fabrikant Valdemar Lønholdt, stod ejendommen Frederiksborggade 41 færdig i september 1877. De forløbne år og de mange generationer havde slidt på opgangen, og vel var der foretaget løbende reparationer, men de havde næppe alle været i hverken fabri-

kantens eller arkitektens ånd.

Udgangspunktet for ejerforeningens beslutning om en større renovering var derfor en opgang, hvor væggene var malet i en gammel-rosa fad kulør. Trappetrinenes linoleum var flere steder slidt igennem til det bare træ, og belysningen var et kapitel for sig: Søvnige pærer, der gemte sig bag flettede

kurve, hang ned fra loftet. I vestibulen var bladfriser gemt bag årtiers snavs og notater, mens løvehoveder og ranker var deformeret af tomme tykke lag maling. Alt i alt en noget miserabel og trøstesløs fremtræden.

Mere end hvid maling

Ejerforeningen tog kontakt til Sankt

Billederne – forrige side: Med lyset højt hævet stråler hun nærmest om kap med omgivelserne. Opgangen i Frederiksborggade er ført tilbage til tidligere tiders pompt og pragt. Herover: Årtiers skidt og gammel maling måtte fjernes, førend restaureringen kunne begynde. Men resultatet står mål med anstrengelserne. Al træværket er laseret og står med en mørk glød.

Annæ Indretning, og var ordene ikke direkte HJÆLP, var meningen dog ganske klar: Opgang samt vestibule skulle sættes i stand, og der var behov for professionel bistand, da ønsket var mere end blot en gang hvid maling.

Efter flere samtaler mellem foreningen og indretningsarkitekten blev der lavet et oplæg for opgangen, som blev godkendt på en generalforsamling. Herefter blev malmester Svend Sørensen, ernst jensen aps, knyttet til opgaven, og arbejdet kunne gå igang.

I vestibulen begyndte malerne med en nænsom afvaskning af de malede friser, mens en kraftig afrensning af løvehovederne med de tilhørende ranker var nødvendig for at fjerne de mange lag gammel maling. Ligeledes blev de solide fyldningsdøre ud til Frederiksborggade rensset af for maling, og halvpanelerne i selve vestibulen fik samme tur. Herefter begyndte arbejdet med at bringe vestibulen tilbage til fordums glans. Al træværket er laseret, så det i dag står med en mørk mahogni-agtig glød. Bladfriserne er forsigtigt malet op igen, mens løver og ranker fremstår i

guld og gråt – rede til atter at modtage fabrikant Lønholdt.

Arbejdet med selve trappeopgangen var mindst lige så omfattende som restaureringen af vestibulen, og absolut lige så vellykket. Det første der springer i øjnene, er en "lysets gudinde", der modtager besøgende fra sin plads på mæglerøjlen. Højt hævet i sin venstre hånd bærer hun en stor ugennemsigtig lysende glaskuppel og minder mest af alt om den amerikanske Frihedsgudinde. I al sin herlighed stråler hendes mørke træ om kap med lyset i hendes hånd.

Stråler med god grund

Og der er da også god grund til at stråle, for omgivelserne yder hende fuld retfærdighed. Opgangens vægge er beklædt med fint glasfilt, der mest af alt ligner den oprindelige pudsede overflade. De er malet i en varm indianarød farve, Flügger U-30, der matcher de mørke træpaneler og de sorte smedejernsbalustre med deres rigt ornamenterede skjolde. På hver etage er gelænderets mægler forlænget med en ribbet smedejernssøjle, der bærer en

glaskuppel. De oprindelige kupler var for længe fjernet, så der blev lagt meget arbejde i at finde frem til nye. Det lykkedes og kuplerne har nu afløst kurvefletbelysningen i opgangen. Endelig er den gennemslidte linoleum på trappen udskiftet og står i dag hel og gråmeleret.

Den gennemgribende renovering har været dyr, men ejerforeningen føler, at pengene er givet godt ud.

»Før var her meget forfaldent, og vi syntes ikke længere, det var nok med en pletreparation. Vi ønskede at få opgangen til at præsentere sig bedst muligt, og ekstraudgiften til den gennemgribende restaurering var i sig selv ikke afskrækkende set i lyset af, at der skulle ske noget, og at det ikke var gjort med blot at male,« siger formanden for ejerforeningen, Claus Riisberg. Udover opgangen i Frederiksborggade, består ejerforeningen af opgangen Vendersgade 26 samt en klassisk københavnsk vognport, der også er renoveret. Den samlede pris for de to opgange og porten beløb sig til godt 650.000 kroner, hvoraf malearbejdet udgjorde de 240.000 kroner.

Også Ejerforeningens ejendom i Vendersgade har fået en overhaling.

